

تىلمۇحان جاقىپباي ۋلى

بېسىم تابىس ھەشكەن ھاتىلار

- ئاندى قول كىسى ولىتىرگەن قىلىمىسىكىرىمىن مالىمەتى
م... مردى نامىسى، قوييانىدى قامىسى ولىتىرە
سوز بارى مەند ۋەشىن چانىم ارىد...
تىفرعائىم جۈق، قول

بىلە حالىق باسپاسى

shoudaode / liangfengxin

تلەۋەن جاقىپبای ۋلى

يەسىنە تابىس ھىلىگەن حاتتار

(اڭىمە ، پوّەست)

بلە حالىق باسپاسى

图书在版编目 (C I P) 数据

收到的两封信·哈萨克文/托列吾汗著.一奎屯:伊犁人民出版社,2007.7

ISBN 978—7—5425—0940—6

收 I. …… II. 托… III. 长篇小说—中国—当代—哈萨克语
(中国少数民族语言) IV.I247.5

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2007)第 108602 号

策 划：乌兰别克

责任编辑：巴合提

责任校对：巴合提

封面设计：陈 文

收到的两封信 (哈文)

托列吾汗 著

伊犁人民出版社出版发行

(奎屯市北京西路 28 号 邮政编码 833200)

新疆新华书店经销

乌鲁木齐大金马印务有限责任公司印刷

787×1092 毫米 32 开本 6.5 印张

2007 年 9 月第 1 版 2007 年 9 月第 1 次印刷

印数:1—2000 册

ISBN 978—7—5425—0940—6

定价:9.00 元

جوبالاوشى: ۋلانبەك قابدوللا ۋلى
جاۋاپتى رەداكتور: باقت اقاجان قىزى
جاۋاپتى كوررەكتور: باقت اقاجان قىزى
مۇقاپاسن جوبالاعان: چىن ۋىن

يەسىنە تابىس ھىلىگەن حاتىار

ملە حالىق باسپاسى باسترىپ تاراتتى
(كۈيىتىڭ قالاسى بىعىيڭ باتىس كوشىسى 28-اۇل)

پۇچتا ٹۇمرى: 833200

شىنجىياڭ شىنھۇا كىتاب دۆكىننە ساتىلادى

ُورىمىجى داجىڭما باسپا شەكتى جاۋاپكرىشلىك سەرىكتىگىنە باسلدى

فورماتى: 1/32 1092×787 باسپا تاباعى: 6.5

2007-جىل 9-اي 1-باسپاسى 2007-جىل 9-اي 1-باسلىقى

تىراجى: 1-2000

ISBN 978-7-5425-0940-6

باقامى: 9.00 يۈزان

ماز مۇنى

اڭىمەلەر

1	اق تىلەگى
27	دۇستىق پېن ماھابىات
52	سوڭى حات

پوّهستەر

70	يەسىنە تابىس ەتلەگەن حاتتار
104	كىم كۇنالى
135	بايكەنىڭ كەشىرمەلەرى

اتانىڭ اق تىلەگى

مهنىڭ الاۋلاپ جالىنداي جانغان اڭقاۋ دا ، الېرىت ،
ۇرۇشاق سىتۇدەنت كەزىم . جەتپىسکە جەلىپ جەتپ
كەلسىدە ، جىبەك جولىنداي كۈرەلەنگەن داڭىعل
كۈكىرەگى ئار سىتمەن جازا باسىپ جاڭىلماعان كەزى
كەن . قوساقتاپ قوي ساۋىپ جاتقان سارى جايلاۋدىڭ
بولىپ تۈرغان كەزىنىڭ ئىبر كەشى دى . اق باتىستەن تىك
جاعالى قازاقىي تىگىلگەن كويىلەگىنىڭ قوس شىتانالى
جاعالىنىش اشىپ تاستاپ ، قايىرماجاعالى شاپانىن جامىلغان
بەتى ارتىنا سىلکە سالغان ، قىيرشىق تاس ، قۇمى اراس
توبەننىڭ وُستىنە وترغان شوقپار تۇمسق ، قان
تامىرلارى بەتىنە جىڭىشىكە قىزىل جىپتەي تارامدىغان
قىزىل سارى ادام ، جانىنا بارىپ وترى قالغان ماغان
قاتىپار-قاتىپار تەرەڭ ئاجىمىدى مويىنسىن بۇرىپ ، جىھەگى
كۈگىلدەرلەنە وشكىن تارتقان كۆزىمەن شولا قاراپ ئىپ :
— جائى تۈغان اقسارىقتىڭ قىزىل شاقا قوزسىنداي
توڭىعاق ، قالانىڭ كۈن تىيمەس مىززاسى كۆيىڭىدى سارى
جايالاق ئىبر اپتا عانا كەتىرەدى . ونان سوڭ كوندىگىپ
كەتەسىڭ . كەشە تەزەككە جاپقان تۈيەننىڭ جاپقۇن جامىلۇغا
ماقۇل دىڭ . بۇگىن وغان پىسقىرىپ قارامايىتنىن
شىعارىسىڭ تەگى . بۇل ھركەلەتكەن ئازىلىم عوي . مەن
جاسانغان ئۇمۇرمىدا انا جايىر ، مىنا بارلىق ، وسى مايلىدا
وتىرغان كەرەي ، ۋاقى شىنە تۈز بولىپ تاراعان ،

شىبارايىردىڭ ۇيرىندهي شاقتى بولساقتا ، ەڭ العاش سىرما كىپ شىلتىغان دا ، كالافى كىپ قىلتىغان دا ، ساقال-مۇرتى مۇنتازاداي قىرىپ ، قولائىداتىپ شاش قويغان دا ، سازعا جايلىغان قازدىڭ سائىعرىعىنداي جاسىلداتىپ تاستاي سالاتىن ناسىبایدىڭ ورنىنا كوك جارما ماحور كانى بۇرقراتىپ تارتقان دا ئىزدىڭ اۋىلدىڭ جىگىتتىرى ھدى تەگى . بۇل-بۇلما ناق قۇانىشتى ايتايىنىشى . وقۇ جاسىنا جاڭا تولغانداردى قويىپ ، تلىككە جاراپ قۇرىق الپ جىللىقى ، تاياق ۇستاپ قورا شەتنە شىققانداردان ، بۇرىنۇ جالاڭ اياق ، جالتاڭ كوز دەگەندەرەن وقىماي كىم قالدى . كۈيىنە قاراپ جارىم جىل ، ئېرى جىل بولسىن تەز جەتىلدىرۇ كۆرسىنا بارىپ تلىككە جاراپ كەتتى . بۇل ازاتىقلىك العاشقى جىلدارى ھدى-اۋ تەگى . ئازىز ويلاسام سول وقىغانداردىڭ جالعاسقان سوڭى سەن ھەكتىشك . ون بەس جىل وقۇ از وقۇ ما ؟ ھندى ھستۇنىشە تاعى وقىمىن دەپ ئۈچۈرپىسىڭ . وقى . قوساق اراسىندا ، كۆپتىشك ئېرى بولىپ ھەمس ، كۈچلىڭ توقي وقى . وقىغان بىلمەيدى توقيغان بىلدەي دەگەن بار . ئازىز شەگىنۇ ھە ، شەگىنسە نەگە سولاي ؟ ول جاعنى كىم ئېلىپتى بالام . زاماننان با ، الده ادامنان با ؟ تەگى ونىڭ بايىبىنا مەن بارا المايىمن . ھېبەك ھە ئېلىپ ، ھەگىن سالىپ ، قوي جايىپ قورىقىق شە ئېلىپ ، ئېز سياقتى بولا السادا بولغانى عوي . ئېلىپتى كەيىسرەۋەلەرنەن كۈچلىڭ تۈچلىگەنە مۇزداي سۋىپ تاستاي قارايادى . ولار ئاۋاپ قاجەتن قاناعاتاندرغاندى قويىپ ، جانىن باعۇ جالشىلىغىنا دا جارامايدى-اۋ دەيمىن تەگى . بايقايم ھېبەك ھەتكەندى ار ساناب ، ھېبەكسىز

جۇرگەنگە ارلانبایتىن سياقتى . قۇر جەلکەڭ جۇرسىكە بوي
ۋەرپابىدەن سوغان جادى بولغان . وي ، قۇدۇرەتى كۇشتى
قۇدايىم-اي ! تۈپىنە جەتىپ ، قۇرتىپ بارا جاتقان ئارى
كۆپ ، ئارى كۆك قۇمرىا عوي . هي ، بالام ، وسىدان ساۋ
بول . اتالىق تىلەگىم بولسىن . اراق اتا بولماس ساعان ،
وسى ئىسر-اق تىلەگىمىدى بىر اينالاين . سەن جاقسى
وقىدىڭ . وڭ-سولىڭدى بايقاپ قالدىڭ . رازىمىن مەن
ساعان . ئا ، جاراتقان-اي امىسە سولاي بولعاي . كەسىل
نەدە ؟ ول ھەمس نە ، بۇل ھەمس ساۋىرىكتەي قۇتسىرۇندار
دا عوي . ولارىدىڭ تولعامىن ئەن توبىعى بىيىك . الداعى
كۇنۇدەردىڭ قاجەتى وسى بولماسا كەرەك . تۆزۈ من شەگىنۇ
كىمىدى وكتىندرىپ ، ويلاندىرماس . بالا دەگەنە شىكەن
اسىن جەرگە قويىمايتىن الا كوشىلىسىز اتا-انا بار ما ؟ بولسا
دا از اۋەتكى . «وقىغان وزار» دەپ بۇرۇنچىلار نەنگە ايتتى .
بابالار اۋىزىنان ايتىلماي قالغان قازاققا ئوزۇ جوق .
بۇرۇنچىنى جالعاستىرسا عانى بۈگىنگى بولماق . تامىرسىز
اعاش وسپەيتىنى سەكىلدى . بۈگىنگى قايدان كەلىپتى ؟
من سەنى اتائىڭ داستارقان دامىنە ، كېھلى ارۋاعىنا
تاپسراام . قۇرمەت دەت ، سىيىنا ئېبل . ئېزدىڭ
اتا-بابالارىمىز قاندای ادامدار ھى . اق ھەدىل جامپوز ،
وزگەننى ئۆزىم ساناب شىكە تارتقان ، وزەكە تەۋپىپ
كۈرمەگەن ، اش-جالاثاشقا اۋىزداعىسى من اۋىلداعىسىن
ءۇلىپ بەرىپ ، بەرەكە من بىرلىكتى عانى قولىنا
ۋۇستانغان ، ارازدىقىتى بىلەمەگەن ، بونەن ويلاب ، بوس ئوزۇ
سوپەمەگەن ادامدار ھى-اۋ ! قاراپ وترما ، تىڭىدai وتر .
كەزەگى كەلىپ قالغاندای بولدى تەگى . هىسمە ساقتالغان

ئېبر ئىستى ايتىپ بەرەيىن . وي ، ارۋاافتارىڭنان اينالايىن . سول ادامدار كەلىپ-كەتكەن دۇنيه-اي دەگەن ، — دەپ تولىنبەك اقساقال كۈرسىنۇ ارالاس اۇزىر دەم شىعارىپ الپ اڭگىمەسىن باستاپ كەتتى .

قىستاۋغا ورنىقانان كەينىڭى مەزگىل . ئېبر سوناردى بەتكە الپ ئوزارا ئۆيمداسىپ قوسىمشا كاسىپپەن شۇغىلدانۋغا شەققان ساياتشىلار توبى بۇدىرماق بوكىتەرددەگى كۈزەۋلىككە كەلىپ ورنالاسقانىنا بىرئەشە كۈن بولدى تەگى . قانجىعا مايلى ، قاتىپ كەلگەن كۇنى جوق . قارا قۇلاق ، قارا ھڙ ، قىزىل جون تۈلکىلەر ئار كۇنى كەشكە قۇيرىعى بۇلاڭداپ قانجىعادا كەلسە ، هرتەسىنە ارقار جۇسان مەن قىزىلشانىڭ ۋەلىپىلدەك باسى نىعارلانپ ۋەشكىل قارا تۇمىسىعنان دودەگە كەلىنىپ ، جەلگە قافترىلىپ تاستالادى . بۇل ساياتشىلار توبىرىنىڭ باس قۇسبەگى الپىستى ھېسەرگەن ھېڭەزەرددەي شۇڭىرەك كوز ، اقسارى ۋەڭدى راقىمباي اقساقال ھى . ئوش اتادان ميراس بولىپ كەله جانقان اتا كاسىبىنەن العاش اىيرىلۇ قۇسبەگى ئوشىن كەزىنەدە وڭايغا سوغا قويىمادى تەگى . سوناۋ «جۇزدەسۋ كەزى» جال تارتىپ مىنەرى قالماغان كۇندە دە جاز تۈلەكتە وترىعىزىپ ، قىس بوبى كوتىرىپ ئېبر رەت تە قىرغا شىقپاسادا ، تۈمىردان قۇسپ ۋېزەگەن . كەينىڭى ئورشى تۈسکەن الاساپىران جىلداردا جەكەلىكتىڭ جەلىن سوقىتىرعان ، هر كىن كاسىپتىڭ يەسى بولۇۋدى اڭسارى اشىپ كوكسەۋشى دەلىنىپ جاز عىرىلغان سوڭ ، هرىكسىز قۇلاق تىنىشتىرىعى ئوشىن قول ۋېزەگەن تەگى . مىنە سول اڭساعان اتا كاسىبىنە قايتا وراللىپ اينالىسا باستاعالى ھكى

جىلعا اياق باستى . بۇكتىسىۋەن قۇتلىپ بوي جازىپ قالغان بۇل جىلداردا راقىمباي قارت سەرپىلىپ سەرگىپ كەتتى . ئوز بويىنا ھەركىشە ئىرى قۋات توسىننان بىتكەندەي سەزىنەتن . قارتنىڭ ۋلى اكھىسى تۈرالى بۇگىنگە دەينىن هل اراسىندا اڭىز بولىپ كەڭ تارالغان مىناندai قىزىقى باشقا .

سارى جايلاۋ ئۆستى . ئىرى كۇن بۇرۇن بىرەۋ قوساقتاعى قوين ، ھندى ئىرى جەلىگە كەلگەن سېرلارنى ساۋىپ جاتقان كەشكى قاربالاستق كەزدە قوسارلانعان اتتارى بار كى جىگىت بۇركىتلىپ اۋىل اراسىننان سۆت جۇرسىپەن وتكەننىن جائى عانا هەستىپ وتىرغاندا مامىربەڭ ۋىكىرىدىيغا تايىدان ساۋاععا كى ادام ئىرى بۇركىت اكەلىپتى . سونى سىزگە سىناتامىن شاقىرىپ كەل . — دەپ مەنى جىبەردى دەگەن شاقىرۇشى تاناؤنىان جۇنى شەعپ كەلىپ ۋىلگىرىپتى . وكمىگەن ۋىكىرىدىي ايتقان سوڭ بارماسقا دا ، اينالۇغا دا بولسىن با تەگى . شاقىرۇشىمەن بىلەسە بارىپ ئۆسەتلىك ۋىكىرىدىيلىك ۋىينە كىرسە ، وڭ جاق بوساعادا التىنەن اپتالغان ناقىشتى ورنەكتەرمەن قۇيمالانعان تۈمىرىغا بۇركىتتى وترىعىزىپ قويغان كەن . تو ما عاسىنا ، قىسقا اياق باۋىنا ئار ئۆزۈلى ئىنجۇ-مارجان تاستار ورناتىپتى . كەمپىرقوساق وڭدەس ئۆزۈلى-ئۆزۈلى شاشلىغان نۇر ئۆي شىنە تاراللىپ ساعمەدانىپ قۇبىلا ئۆسىپ ئىرى اسم ساۋالەت توڭىپ تۈرسا كەرەك تەگى . قۇس سىمباتىنا كوشىلى تولغانەمن ، سىرىنا قانعىسى كەلىپ اسىققان بولسا كەرەك . اىگىلى قۇسېبەگىنىڭ شولىپ قوڭىروبانىڭ مال جۇرنىنداي توڭىكەرلىگەن كوكا سقا

بەتەگە سىنىڭ قويىق سارى قىمىزىمەن قاندىرىپتى دا ، وزىنە بىتىپەگەن جەئىلىدك مىنۇز كورسەتىپ مامىربەك :

— ال ، بەگىم ، سىناب كورشى . مەنىڭ جانە تارالعىشلاردىڭ كۆئىلىنە قاراماي ناعىن ايت تەگى . بۇل سىناق تەك تارالعى قۇستىڭ عانى ھەمس ، ئوزىڭىش ، اسسا بۇل بەتىتەگى كەرىيەدىڭ دە سىناعى ھەننەن ھىنچە ۋۇستا ، — دەپتى سالماق سالا باياز ۋۇمنەن . الاقاندai كۈزى قاتتالاڭقى كۈيىدە . قۇستى ماڭايلاپ بارغان قۇسېبەگى ئار جاققان سىناي قاراپ سلاپ-سيپاپ كورپىتى دە :

— بۇل التايىدىڭ اقىيىعى ، ول ارس تەگى . مىنە توپشىن كوردىڭدەر مە؟ — دەپ توپشى چۈننەن اشىپ كورسەتىپتى دە ماڭدای الدى قىران بولماسادا كۆئىلىڭىز قالمايدى . تىم باپشىل قوس تا ھەمس ، — دەپ از-كەم تۈرپىتى دا توما عاسىن الپ ، توبەسىنەن قۇلداتا جەلکەسىنە قاراي سىپاپ كورىپ — سوزىم شىن-اق بولار تەگى . تىرشىلىك بولسا قىزىغۇن قىس كورەسىز . ھندى ئېرى سوز تارالعى اكەلۋىشلەرەن سۇراڭىز . بۇل قۇستىڭ ۋىياسى تەرىسکەي جاقتاعى قىزىل جارتاستا بولسا كەرەك . قارسى جاق كۇڭىگە يىدە تاپالتاق ، شالاش وسکەن قاراعاي بار ، ۋىيا بار تاستىڭ تۇبىنەن بۇلاق اعىپ وتدى تەگى . سوندىققان ئېشل كورمەي جەتلىگەن بىىلىعى بالاپان ، — دەپ وسى ايتقانىم قالاي دەگەنەي الدىمەن تارالعىشى جىگىتتەرگە قاراپ ، ارتىنان مويىنن بۇرۇپ ئىدال وسى ايتقانىم استامىرماق بولماس دەگەن سەننەمەن مامىربەككە قاراپتى . سوندا مامىربەك

— قالاي ، سارى سۈپەك تۈستار ، راس پا وسى

دەگەنئىم ؟ ھكى جىگىت قاتارلاسا ، بوجەلمەستەن راس ھدى تاقسىر ! — دەپ باسنى يىزەسکەن ھكەن . سوندا ھكى جىگىتتىڭ پىسىقتاڭ بىرەۋى بولسا كەرەك سۈرپلا — ئېز زۇيادان الا المادىق ، تەم قىين . ئارى بىيىك ، ئارى كەۋەك . ادام شىققاندى قويىپ ، ارقانىمن ئۆتۈش مۇمكىنىدىگى جوق . سان توپتالىپ كەلىپ الا الماي ، اڭدىپ ئجۇرىپ العاش ۋىشىرعان كۇنى رۆلى هل بولىپ ھكى قاپتالغا ئولىنىپ اتپەن قۇپ زورعا ۋىستادىق . ھەنسى دە وڭاي قىيىلىق كورسەتىپەدى ، — دەپتى . «اكە كورگەن وق جونار ، شەشە كورگەن تون پىشىر» دەگەن وسىندايىدان ايتىلسا كەرەك . وسىندايى ۋلى قۇسبەگتەردىڭ ۋەپاڭى زەرەدلى قارت جاس كەزىننە اكەسىنە قاعۇش بولا ئجۇرىپ ، قۇس بابىنا قانىق جەتىلىپ ، مول تاجىرىبىهە یە بولغاندا ، كوكىرەگىنە سۇنىڭ ئارىن ورمەكتەي تۈقىپ بۇل كەزدە كوزى كورگەنى مەن ھستىگەننەن ئۆز قولىمەن سىتمەپ ئجۇردى . ئار كۇنى كەش قۇس سانىن سىعىمداب كورىپ ، كۇندىزىگى شابىت جايىن سۇرايى وترىپ باپتاپ بەرىپ وتراتىن . قارت قۇسبەگى رەكەڭ بۇگىن كۇندەگى ادەتى بويىنشا قوستاتىعى قۇستارعا بولجاۋ جاساپ بايقلاب كەلىپ وترغاندا ، سالىم بەرىپ ئىسىر ادام كىرىپ كەلدى . سالەمن ئىپ ، قولىنداعى پىلالىن سۇرىرىپ جاتقان بەيتانىس قوناققا ، قوناق قۇمار قازاقتىڭ ئۆز پەيىلىمەن ، — جوغۇارى شىق ، — دەدى الا-كەۋىم ئۇي شىننە قانشا زەر سالا ۋىڭلە قاراعانىمن تانى الماعان راقىمباي اقساقال . قوس تۈلکى ئىپ كەلگەن مۇقاش بۇركىتىنىڭ قالاي العانىن ماقتانان ئوز ھتىپ ، كوكىتەمگى سامالدىي ھسەنلىدەپ وزگەگە

ئۇز بەرمەي وىرەغان بولاتىن . بۇگىن ئوجونى دە كەلگەندەي ھىدى . ويتكەنى كوزدىڭ قىزىل قۇرتىنان تۈمىسىق قاناقان بۇگىنگى تەك مۇقاش قانا ، ول جايىشلىقتا قارادايى قاسقىر سواعىپ جۇرەتن جىگىت بولاتىن . ونىڭ قۇرداسى بەرگەن ، — بولدى ، كەۋىلدەمە . ھىرىپ بولدىڭ . ادام دەگەن بوسكەندە ھىسىنەن اىيرىلىپ قالا ما قالا ئۆزى . ھى تۈلكىنى ئېرى رەتتەلىپ ، كۇن ارالاتىپ الاتىندا دىڭ ئىشى نەگە كەۋىپ جاربىلماي وتر . انا يەڭىندى نەگە كورمەيدى كوزىڭ سەنىڭ ، — دەپ ھكىنىشى قۇرداسىن قاعىتىپ جاتقان كەز ھىدى . ئۆي ئىشى قۇلاققا ۋەرعان تاناداي بولا قالدى دا ، ئۆزىرا ئىچايلاسپ لايقىتى ورن بوسانقاندابى بولدى . ھىكتەن كىرگەن بېيتانىس ادام ارشىلغان ورىنغا وىردى دا ، امان-سالەمن اقىرلاستىرىپ :

— قۇسىمىدى ورنالاستىرىايىن ، — دەپ ورىنىنان تۇردى .
— باۋىر ، قۇستىڭ ئارى سول اۋىز ۋىدە . سىرتتا بولماسا بولدى . بۇل ئۆي كەيدە تۈتىندهپ كەتىدى . تۈتىنده وىرەغان قۇس ماڭقا بولادى ، — دەپ ھىپە مۇقاش كوشەنسىپ ، ھىرىپ ئۇن قاتتى تەگى . ھىپەلەۋ ادامنىڭ ھركى ماس تا ھەمس ، ساۋ دا ھەمس ، ئېراق قىزۇنى كوتەرىلىپ ماستانا باستاغان ادامنان نە پارقى بولسىن . كەكسەلەۋ تارتقان قۇنالپىا ، — بولدى مۇقاش . ئۇزدى از سوپەمەدىڭ ، — دەپ ئىلىسىز تەكتەگەن ئىچاي ئېلىدىرىدى . ول مۇقاشتىڭ نەمەرە اعاسى ھىدى تەگى . امالسىز اۋىزى بېلىدى دا ، زاكوتقا وىرەغاندابى ئۆولىدى دە قالدى . ارقار تەرسى بوسەنگى جايىلغان بۇرۇشتىاعى جاتىن ورىنىدا جەلبەگەي جامىلىپ شىگىمەن وىرەغان رەكەڭ

اقساقال شوقشا ساقالىن سىپاپ ، ساۋىساعىمەن سالالاپ
وتىرىپ بېيتانىس ادامنىڭ جونىنە ئۆسما باستادى .

— ئيا ، بالا ، تانىمادىق . تانىسا كەلە ۋياتتى بولىپ

جۇرەمىز بە تەگى . كىم ئىلىسىن ونى ؟ مۇنى الدىن الا
ھىكەرتىيەن . ادام جاس كۈنىنە ئېر بالا ، كارتەيگەندە
ئېر بالا دەگەن بار . بالا بولماساقتا ، بالاعا تاياب قالدىق .

جۇنىڭدىي ايت . بېيتانىس جولاۋشى ، — مەن ئىزدى
تانىمەن . مەن تائىماعانىڭزىبەن ئۇنىمىدى ايتسام

بىلەسىز . مەن دەمەۋدىڭ بالاسىمەن . اتىم ئالجاپار ، — دەپ
تىنپ ، وسىنە الا الارما دەگەن پىيعلمەن اڭدای دا ،

سەناي دا قاراعان كوز جانارىمەن تىگىلە قالدى تەگى . —

و ، و ، «اکەمنىڭ اتنى ايتسام يىتشە ۋىرسىڭ» دەگەن وسى
دەگەن عوي . مەن ناق سول بولدىم . ئجون-ئجون ، — دەپ

باسىن يىزەكتەتە وتىرىپ راقىمباي قارت ، — ئۇي شىتمەرىڭ
امان با ؟

— قۇدايغا شۇكىرىلىك .

— ۋىلەرىڭ بايرىرىنى مەكەندەرىڭدە مە ؟

— ئيا .

— بۇگىن ئۇيدەن شىقىتىڭ با ؟

— ئيا . ئالجاپار حابارلى سوپىلەم سوڭىنا قوبىلاتىن
نۇكىتەدىي ئېر عانا ئوز ، ئيا . . مەن شولاق قانا جاۋاپ
قايرىغانىنا قاراپ سىرت تىڭداۋشىلار ئاسلى سوزگە نوغان
دۇڭىڭ مىنەزدى جان بولسا كەرەك دەسىپ شىتەي توپشى ،
جورامال جاساستى . قۇس كوتەرىپ جۇرگەننەن كەين
ارىنە تۈلكى قاراپ شىعىپ «ەل قۇلاعى ھلۇ» دەگەن
ئېزدىڭ وسى كۈزە ئۆلىكتە كەننەمىزدى ھستىپ ، اۋىلدان

ۋۇڭقىرالپ كەتكەن سوڭ ، ارنايى قۇنالقاغا بولا كەلگەن
شىعار دەگەن بولجاۋ جاساغان راقىمبای قارت اڭشىعا اق
جول تىلەگەن نېھەتىمەن ،— وندى قانجىغا مايالانسىن ، اللا
قولداپ جار بولسىن ، بۇگىنلىكىتىرىگەنىڭ بار ما ؟— دەپ
جامىلىپ وترعان شىگىن قىمتاڭقىرالپ ورنىنان ئېرى
برعالىپ قويىدى . قۇس كوتەرىپ جۈرسەمەدە ، ارنايى قۇس
سالىپ شىقىپادىم دەگەندى ھىرى كوردى مە تەگى از-كەم
بەت اجارىنان قىسىلۇق سىڭايى بايقالغان ئالجاپار ،— جوق ،
اقساقال ، قۇس سالىپ جۈرگەنئىم جوق ، ۋەستاعانىما ەكى
جىل بولدى ، توياياتتاپ قالغان جەرىنەن قولغا ئۆتۈسىرىپ
ھەمم . ئىراق ، ئىدال بۇگىنگە دەيىن تىشقان مۇرىنىن قاناتا
المادىم . جازدا تۈلەكتە وترعاندا ، جايلاۋ ۋەستىنە ناعاشىم
كەلىپ وسى قۇسىمىدى قولقلالغان ھەدى ، سول كىسىگە
اپارىپ بەرەيىن دەپ كەلەمەن . ساياتشى ھەمم ،
جولاۋشىمىن تەگى .

— ناعاشىڭ كىم ؟ ولار قاي جەردە وسى كەزدە .

— ناعاشىمىنىڭ اتى قاسىن . وۇتى ماڭىندا .

— الگى ، كۈدەڭشەنىڭ قاسەنى مە ؟ كەيىن جەتىم
قاسىن دەپ اتاب كەتتى ھەمم پە هل ونى .
— ئىيا .

— ئۆزى تۈلکى كورسە وۇشا ما ؟ جوق تۈلکىگە ئالى
جەتپەي مە ؟ جاقسى تۈلەتىپ ، جاقسى قايپىسا ، باپتاي
بىلسە نەگە المايىدى ھەكىن ول . — بىلە المادىم . اپتەۋ ،
تالاي-تالاي مەن دەگەن قۇسبەگەتەرگە كورسەتىم .
قايپىرتىم . قاتارىندا ئۈچۈرىپ تە كوردىم . تۈلکى كورسە
ووشپاي قويىمايدى . ئىراق ، ئۆتۈپلىپ بارىپ ، ھەندى

وستايىدى- او ده گەنده شالقىپ كوكىكە قايتا كوتىرىلە المايىدى . — قاسەن دە جاس قويى . بۇرۇن قۇس سالىپ كورگەن بە ھەمن ئۆزى ؟ ولاردىڭ ار جاعىن مەن ابىدەن بىلەمەن . ول اۋىلىدىڭ بۇرىنىان قۇسقا ئىيرلىگى جوق ھەدى عوي . — ونىڭىز راس . ناعاشىم دا بۇرۇن قۇس كوتەرىپ كورمەگەن . قالاي ھەمن بىلتىردان بەرى قۇمارتىپ قالىپتى . العاش قولىنا اللې كوتەرەر قۇسى دا وسى بولماق . بۇل قۇستان ابىدەن كۈدەرىم ئۆزىلدى . بەكمىركە قويا بەرگەنشە ، رەنجىپ قالا ما اپارىپ بەرەيىن . بارلىق جاعدىيىن ايتايىن . بىرنەشە كۈن سالبۇرىنىعا دا شعايىن . قويا بەرسە ئۆز قولىمەن ، باقسا ئۆز ھېبەگىمەن بولسىن دەگەن وىمەن كەلە جاتىرمىن . — ، قاراعىم-اي ، ونىڭ ئجون . «سۇيەك سۇيەنپ كۈنلەتەدى» دەگەن بار . بەرەدى دەپ بەت ، سالىپ وتر-عوي . سۇراسا بەرگەنىڭ ئجون . «التىن تونىڭ بولسادا ، جاما مەنەن جەڭ كەرەك ، قانشا باىر بولساڭىدا ھلىڭ مەنەن جەر كەرەك» دەپ بۇرىنچىلار بەكمىركەن ئەمان . بەكمىركە قويا بەرسەڭ ، ادام ھەمس پە ، ايتپا ئەنمەن شەتىي ويلاب قالادى . قولىندىاعى كۈيەكتايىن سۇرآپ ھەيم ماعان قىيمىي قويا بەرە سالىپتى دەمەسىن كىم ئېلىسىن . المايىمىن دەسە مەيلى ، الدىنان وتكەنىڭ ئجون عوي . ھى-ئۇش كۈندىك اتنىڭ تەرى كەتىر قىين بولسا ، باسقا نەڭ قۇرآپ كەتىر . ئۆزىڭىنىڭ ئۇش قادىرلى جۇرتىڭىنىڭ ئېرى— ناعاشىڭ ھەمن ، — دەپ ۋلەتتىنىڭ اقلىن ايتىپ ، ئىسال ئۇندەمەي قالغان قارت قۇسېدەكتىڭ نازارىن بولگەن ئالجاپار :

— وزىڭىزگە ئىرىڭىز كورسەتىپك ھەيم . بىخعايى

ئېسەر كەلمەي-اق قويىدى . قىيسىنى كەلمەيتىن ئىس كەلمەيدى ھەكەن عوي ، ئادام ايداپ ارالارئىزغا كەلىپ قالدىم . اللا الدە وسىلەي قىيىستىرغان بولار ، — دەپ كەلىپ سوز اياعنۇ كورىپ بىرسەڭىز دەگەندە باىلدىق ھەتپەگەندەي ۋۇزە سالدى تەگى .

— ئەجۇن عوي مۇنىڭ . ئېراق ئېرىنلا بىلەدى . مەن قولىمنان كەلگەندىمى اىياماسپىن . مەنىڭ قولىمدا نە تۇر دەيىسىڭ . اىتەۋ ، اتادان قالغان مۇرا ، جاسىمنان باۋىر باسىپ كەتكەن سوڭ قىا الماي جۇرگەندىك . ئازىز ئۇن ، جانۋار قوناقتا عوي ، مازالمايىق . ونىڭ ۋەستىنە مىنا الا كەۋىم شام جارىعىندا كۆزىم كورىمەيدى . اوھلى ھىكتى زورغا تاۋىپ كىرىپ-شىعامىن . تىرىشلىك بولسا تاڭىرتەڭ كورەلىك . قارت قۇسبەگتىڭ اق پەيىل ، تاۋ سامالىنداي ئىڭىلىدابان كۆڭىلىنە رازى بولغان ئالجاپار ھەندى باسقا نە دەرىن العاشتا بىلەمىي قالدى . بىشىدى ئېرىن قۇوانىش بويىن بىلەي باستادى . الدە سول سەزىمەنىڭ جەبەۋى مە تەگى . — ھەگەر ناعاشىم المايىمن دەسە . سول جەردەڭ وزىننە قويا بىرسەپ قايتام . قۇر كوتىرېپ جۇرە بىرگەننىڭ ئۇنى ئەلەتنە مەمس ، — دەپ قارايان كۆڭىلىمەن بار شىنىن ئېرى-اق اقتاردى ئالجاپار .

— ناعاشىڭ كۇرەگىشە مرەكشە شەشەن ، سوزگە تاپقىر ، ئۇز كەزىننە بەت-بەدەلدى بولىپ وتكەن ، ساناققا مەمس ، ساناققا قوشىلغان ادام بولاتن . ئېراق ، جارقىتىق ھەرنەرك قايتىس بولىپ كەتتى دە ، جالعىز ۋلى قاسەنىڭ كەيىن جەتىم اتالىپ قالغانى سول تەگى . ئەدال بۇگىنگە دەيىن ھىسىمنەن شىقىپايدى . جاڭىلىماغان شىعارمىن وسى